

Tanca de fusta natural amb corda

Característiques generals

Les tanques de fusta són un sistema constructiu amb dues finalitats: garantir la seguretat en zones d'elevat ús públic amb risc de caiguda i l'ordenació de la circulació de gent en zones sensibles.

Per aquesta segona finalitat és interessant la simplicitat i la personalització. És a dir, buscar sistemes senzills amb elements que identifiquin els espais i posin de relleu les característiques especials de l'indret.



En aquest sentit la tècnica que proposem es basa en:

- l'ús de fusta dura natural preferiblement castanyer o acàcia ja que són fustes resistents.
- la utilització de pals no tornejats amb escorça de forma que es vagin transformant amb el temps i que no siguin mai iguals.
- la creació de tanques integrades paisatgísticament que no impedeixin l'observació de l'espai mantenint sempre la funció protectora.



Des de Naturalea optem per la simplicitat i per la utilització de materials propis de la zona per evitar la homogeneïtzació dels paisatges. Estem treballant cada vegada més en una tanca simple de fusta amb escorça i sense tractament basada en l'ús de fustes dures.

Aquesta tècnica presenta molts avantatges:

- a) Si hi ha disponibilitat de la fusta a la mateixa zona en podem reduir el cost.
- b) Mai no crea dos espais iguals doncs la forma de la fusta i fins i tot el seu procés de degradació la fan singular.
- c) Al no necessitar tractaments de conservació el seu impacte al medi és menor.
- d) La fusta acostuma a ser de llocs propers o molt propers, per tant, hi ha un estalvi en costos de transport i la seva contaminació associada.
- e) En el cas de la robínia en els espais que es comporta de forma invasiva es pot tractar l'arbre per evitar el rebrot i reutilitzar les seves fustes.

Característiques tècniques

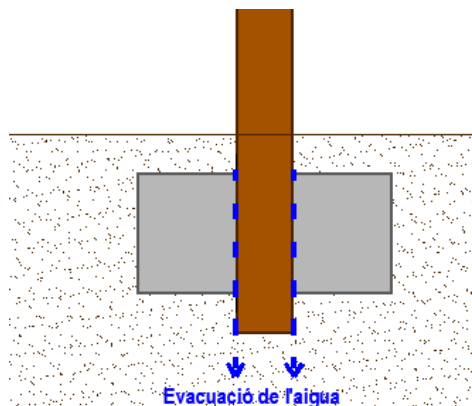
Les tanques es basen en pals verticals cada 1,5-2 metres amb una línia o dues línies de corda travessant el tronc. L'alçada habitual es d'entre 0,8 a 1 metre.

Els verticals acostumen a tenir una mida de 10-12 cm de diàmetre tot i que diàmetres majors, segons la fusta disponible, li poden donar un encant especial. La corda generalment es va tallant per evitar que sigui interessant desmuntar-la i reutilitzar-la i així es desincentiva el robatori.



La fixació dels verticals clau per la durada de la tècnica.

Les tècniques de fixació dels verticals allarguen la vida útil dels pals de fusta si permeten una bona circulació de l'aigua infiltrada al terreny. Si l'aigua s'acumula a l'entorn directa del pal s'acceleren els fenòmens de podriment. Es poden clavar amb un estacat en pedra o amb formigó tal com mostra el següent esquema. Si es calcen amb pedra, de nou, estem incorporant una tècnica constructiva que aprofita materials de la zona; molt útil en llocs poc accessibles.



Valoració de la tècnica

Darrerament hi ha una certa tendència de crear mesures de protecció en espais naturals i rurals per evitar caigudes i accidents.

Davant la possibilitat o no d'instal·lar un sistema de tancament, caldria valorar si en espais no urbans s'està optant sovint per una sobreprotecció dels usuaris creant massa sistemes de seguretat en comptes de potenciar l'educació i el sentit comú.

A més de la necessitat de buscar sortides legals i pedagògiques a aquesta tendència que està degradant paisatges, la tanca de fusta natural amb corda és una opció senzilla i amb un impacte baix al medi respecte altres sistemes de tancament.